

УДК 352**Д. Л. Назаренко**

аспірант кафедри регіонального управління,
місцевого самоврядування та управління містом
Національної академії державного управління при Президентові України

АДВОКАСІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У МІСЦЕВОМУ САМОВРЯДУВАННІ

Стаття присвячена актуальній для розвитку сучасного місцевого самоврядування проблемі залучення громадськості до участі в прийнятті рішень органами місцевого самоврядування. Автором досліжується термін «адвокасі», його застосування та використання як механізму залучення територіальної громади до задоволення власних потреб розвитку, популяризація адвокаційних практик у зарубіжних та вітчизняних публікаціях. У дослідженні цієї проблеми та розробленні нормативно-правового обґрунтування використання адвокаційного потенціалу територіальної громади вбачається інноваційний продукт розвитку місцевого самоврядування, що є одним із пріоритетів розвитку держави на 2017 рік відповідно до Указу Президента України № 545/2016 від 07.12.2016 «Про першочергові заходи з розвитку місцевого самоврядування в Україні на 2017 рік».

Ключові слова: адвокасі, територіальна громада, місцеве самоврядування, громадськість, рішення, вирішення проблем місцевого значення.

Постановка проблеми. У процесі розвитку громадянського суспільства та проведення європеїзації, пропагування ідеї залучення громадськості до управління місцевими справами під гаслами демократизму набуває дедалі більшої актуальності питання прийняття рішень органами місцевого самоврядування з урахуванням думки громадськості.

У цьому аспекті набуває актуалізації ідея розширення форм, методів та механізмів взаємодії вибраних демократичних інститутів влади, представницьких органів територіальних громад та місцевих спільнот. Поширюються практики реалізації громадянами своїх прав в управлінні місцевим розвитком не тільки через вибірне право, а й постійну участь у процесах публічного управління на місцевому рівні, управлінні нагальними справами життєдіяльності колективів територіальних громад через реалізацію й інших конституційних прав, зокрема через об'єднання в групи, громадські організації, спільноти залежно від того, які групи інтересів захищаються: виборців, покупців, споживачів, незахищених груп населення тощо.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Зазначаючи про дослідження в

Україні адвокасі, варто згадати про таких вчених, як В.В. Загуменна, яка розглядає аспект представлення інтересів бібліотек [7]; Г.В. Кіященко, що займається питаннями захисту прав дітей [8], В.В. Менджул та В.В Навроцький, які визначають специфіку адвокасі як інструменту демократичних перетворень [9]; В.Ф. Нестеровича, який розглядає адвокасі поряд із лобіюванням та викладає конституційно-правові засади їх функціонування в Україні [10], О.І. Станкевич-Волосянчук, яка займається питаннями методів впливу у природоохоронній адвокації [11; 12]. Наявні також моніторингові публікації, присвячені аналізу гендерних та медичних прикладів застосування адвокасі [6] та розв'язання проблем внутрішньо переміщених осіб; питань протидії корупції, зокрема, шляхом впровадження Центром політичних студій та аналітики проекту «Здійснення адвокасі кампанії з імплементації нового антикорупційного законодавства органами місцевого самоврядування» [14]. Таким чином, як переконливо засвідчив проведений аналіз, проблематика «адвокасі» є вкрай актуальну, однак наразі відсутні комплексні дослідження щодо специфіки застосування адвокасі в територіальному розвитку.

Об'єктом дослідження є система місцевого самоврядування.

Предметом дослідження є вплив адвокасі на прийняття рішень у місцевому самоврядуванні.

Мета статті – визначити шляхи застосування адвокасі в місцевому самоврядуванні.

Досягнення вказаної мети передбачає виконання таких завдань:

- з'ясувати ступінь наукової розробленості проблеми на світовому рівні;
- проаналізувати зарубіжний досвід реалізації адвокасі у системі місцевого самоврядування;
- дослідити нормативно-правові засади реалізації адвокасі в Україні.

Виклад основного матеріалу. Ст. 3 Конституції України визначає: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави» [1].

У свою чергу, коли ми переходимо до питання місцевого самоврядування, ст. 7 Конституції визначено: «В Україні визнається і гарантується місцеве самоврядування» [1]. У подальшому визначається, що громадяни мають право брати участь в управлінні державними справами, бути обраними тощо (ст. 37 Конституції України).

Згідно зі ст. 2 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», місцеве самоврядування – це гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади (жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста) самостійно або під відповідальністю органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України [3].

Як випливає з результатів проведеного аналізу, в розрізі визначеного предмету дослідження потребують розв'язання такі проблеми:

- неузгодженість місцевої політики щодо соціально-економічного розвитку з реальними інтересами територіальних громад;

– нерозвиненість форм прямого народовладдя, неспроможність членів громад до солідарних дій, спрямованих на захист своїх прав та інтересів, у співпраці з органами місцевого самоврядування і місцевими органами виконавчої влади та досягнення спільніх цілей розвитку громади;

– зниження рівня професіоналізму посадових осіб місцевого самоврядування, зокрема внаслідок низької конкурентоспроможності органів місцевого самоврядування на ринку праці, зниження рівня престижності посад, що призводить до низької ефективності управлінських рішень;

– відсторонення місцевого самоврядування від вирішення питань у сфері земельних відносин, посилення соціальної напруги серед сільського населення внаслідок відсутності повсюдності місцевого самоврядування [15].

Основний комплекс проблем проявляється саме тоді, коли громадяни взяли участь у демократичних виборах, реалізували свої конституційні права, а актуальні питання життєдіяльності територіальних громад, їх мешканців, громадян України, залишаються невирішеними, відображуючи недостатню ефективність функціонування системи місцевого самоврядування, певні недоліки публічного управління на місцевому рівні та неповну закріпленість на місцевому рівні гарантій функціонування демократичних принципів, за яких життя та здоров'я людини стануть не тільки декларативними як «найвища соціальна цінність», а й реальними, за яких кожна особа буде відчувати себе захищеною в територіальних громадах України.

Як зазначається в Указі Президента України № 545/2016 від 07.12.2016 «Про першочергові заходи з розвитку місцевого самоврядування в Україні на 2017 рік» одним із пріоритетів розвитку держави на 2017 рік визначено підвищення інституційної спроможності місцевого самоврядування в Україні. У зв'язку з цим на обласні та Київську міську державні адміністрації покладається налагодження постійного зворотного зв'язку з громадськістю, зокрема експертними організаціями, діяльність яких пов'язана з реформуванням місцевого самоврядування, під час підготовки

та реалізації рішень із питань місцевого значення; організація та проведення разом з органами місцевого самоврядування конференцій, семінарів, круглих столів, що сприяють вирішенню питань місцевого значення; проведення за участю органів місцевого самоврядування роботи з актуалізації перспективних планів формування територій громад областей із метою забезпечення дотримання прав, свобод та законних інтересів усіх суб'єктів добровільного об'єднання територіальних громад.

Застосування в Україні поняття «адвокасі», або ж «адвокація», є більше прогнозованим та закономірним процесом, ніж несподіваним. Специфіка реалізації «адвокасі» в Україні передбачає цілеспрямовані процеси впливу громадськості на управління місцевими справами задля благ людини, її розвитку та комфортного життя, розв'язання питань місцевого значення. У наведеному контексті актуалізується проблема відсутності правового механізму для реалізації такого впливу груп осіб на постійну роботу органів місцевого самоврядування, ефективного та швидкого корегування вказаної діяльності відповідно до проблем даної місцевості та забезпечення тих потреб громадськості, які для неї є актуальними.

У такому розрізі визначаємо, що доцільнім є цілеспрямована побудова стратегії адвокасі кампанії, що дасть змогу більш ефективно розробляти і реалізовувати план заходів, розраховувати час та інші ресурси, здійснювати моніторинг реалізованих заходів та, у разі недосягнення цілі одного з етапів, внести необхідні корективи в неефективні заходи або ж ті, які не виправдали очікуваних результатів.

У свою чергу, специфіка дії адвокасі за кордоном пов'язана, в першу чергу, із залученням громадськості, розробленням програм для вирішення глобальних проблем людства, наприклад, поширення невиліковних хвороб, боротьби з інфікованими ВІЛ/СНІД та захисту прав інфікованих осіб, питання підвищення рівня освіченості певних регіонів, екологічних проблем тощо.

У результаті аналізу наукових праць, присвячених розгляду окремих сфер життєдіяльності та досліджень впрова-

дження адвокаційних процесів, доходило висновку, що основним результатом ефективної реалізації адвокасі є вирішення суспільних проблем на рівні локальної нормотворчості, а саме прийняття рішень органами місцевого самоврядування.

Фактично, активно розвиватися феномен «адвокасі» в Україні почав із моменту здобуття нашою державою незалежності, закріплення поняття «громадянське суспільство», впровадження міжнародних просвітницьких програм, спрямованих на формування демократичної держави. Проте такий розвиток має досить стихійний характер, пов'язаний зі створенням та збільшенням кількості інститутів громадянського суспільства, розвитком соціологічних та психологічних програм управління суспільною думкою, організації громадськості в межах тих чи інших політичних рухів, програм тощо.

Вивчення адвокасі в Україні на науково-му рівні здебільшого можна віднайти частково в межах розгляду питань можливостей громадянського суспільства на основі наявної в Україні законодавчої бази. При цьому дослідження адвокасі саме з метою використання його можливостей для здійснення управлінської діяльності та впливу на органи влади (у цьому разі – на органи місцевого самоврядування) досі не здійснено.

Зважаючи на це, маємо звернутися до терміна «адвокасі», або ж «адвокація» (англійською мовою "advocacy"), яке є досі модерновим для системи публічного управління та в перекладі з англійської мови означає «пропаганда» [13], в інших джерелах «рекомендація, підтримка, аргументація, просування ідеї проекту» [4], за своїм змістом є близьким до терміна «лоббі або ж лобіювання», що активно використовується в політико-правовому полі. За результатами аналізу встановлено, що поняття «адвокасі» є значно ширшим за наведені трактування та охоплює різноманітні процеси, відображає різні напрями суспільної діяльності, залежності від цього здебільшого і надаються різнопланові тлумачення цього поняття.

Цей термін походить від грецьких ad – «тут, у даний момент» і «оса» – закликати. Адвокасі охоплює принципи роботи

багатьох організацій – обстоювання інтересів конкретної групи осіб, просування актуальних ідей або прав, лобіювання окремих питань тощо [5].

Найзагальніше визначення поняття «адвокат» – це діяльність, що має на меті захист і просування прав та інтересів громадян чи окремих груп населення. На даний час адвокат є невід'ємною частиною діяльності будь-якого об'єднання громадян, громадської організації, незалежно від форми цієї організації та юридичного оформлення, оскільки, фактично завдяки масовості, є можливість передати вагомість проблематики того питання, захист якого є необхідним або ж реалізація інтересів яких є актуальною в сучасних суспільних умовах.

У цьому аспекті можна вказати, що, наприклад, Г. Кіященко схиляється до думки, що адвокат в Україні має вже свій термін – «громадянське представництво» (ГП), яке визначається нею як організовані зусилля, спрямовані на системні й незворотні зміни в довколишньому середовищі; захист і представництво інтересів іншого [8].

Головною метою адвокатів є задоволення та вирішення потреб населення, фактичний розвиток території з урахуванням громадських інтересів. У свою чергу, розглядаючи мету адвокатів крізь призму поставленої проблеми, маємо акцентувати саме на таких функціях адвокатів під час здійснення впливу на прийняття рішень органами місцевого самоврядування:

- розпорядча – прийняття рішень з метою організації роботи органів місцевого самоврядування з урахуванням запитів територіальної громади;

- нормотворча – формулювання в межах своєї компетенції рішень на підставі чинного законодавства з метою його удосконалення та забезпечення потреб населення на певній території;

- контролююча – нагляд за впровадженням рішень, прийнятих із метою вирішення проблем громадськості, та аналіз ефективності врегулювання необхідних відносин місцевої влади та зацікавлених осіб.

Адвокат можна вважати ефективним, якщо воно призводить до системних функ-

ціональних змін, а саме змін у нормативному регулюванні, політиці та публічному управлінні (залучення громадськості до попереднього обговорення рішень та залучення до контролю їх виконання).

У будь-якому разі, щоб зрозуміти можливості адвокатів впливати на рішення, що приймаються в системі місцевого самоврядування, маємо визначити структуру адвокатів та розглянути, яким же чином можливий вплив адвокатів на рішення, що приймаються органами місцевого самоврядування.

У кожній адвокатській кампанії необхідно визначити стратегічну мету та завдання, які можуть бути вирішенні у процесі проведення кампанії. Так, якщо описати спрощену модель адвокатів, маємо визначити:

1. Зацікавлену сторону, яка має на меті здійснювати цілеспрямований вплив з метою вирішення певних проблем. Вона може бути представлена як окремими громадянами, так і громадськими організаціями, профспілками та їх об'єднаннями, тобто чисельність елементів такої зацікавленої сторони не може бути обмежена. Але від цього залежить вибір інструментів для досягнення мети.

2. Орган або посадова особа, яка має відповідні повноваження в структурі органів місцевого самоврядування заради вирішення проблемних питань. Це може бути як колегіальний орган, такий як сільська, селищна, міська рада, так і одноособовий, як сільський, селищний, міський голова або староста.

3. Шляхи або інструменти, за допомогою яких буде здійснюватися законний вплив та спонукання органу/посадової особи місцевого самоврядування прийняти рішення.

Згадуючи про адвокатів в місцевому самоврядуванні, окрім уваги необхідно звернути на те, що ефективною кампанія може бути тільки за умови належного її правового забезпечення, тобто використання знань щодо розподілу повноважень у системі місцевого самоврядування під час обрання інструментів впливу.

Серед таких інструментів можна виділити:

1. Документальні або правові – направлення індивідуальних та колективних

звернень (заяв, скарг, пропозицій), запитів на отримання публічної інформації, проведення громадських слухань, звернення до судових органів.

2. Публічні – інтерв'ю, прес-конференції, розповсюдження інформаційних листівок, використання біг-бордингів.

3. Організація масових заходів – конференції, семінари, публічні обговорення, ярмарки.

4. Проведення мирних акцій – збори, мітинги, походи, демонстрації [9].

Поряд із цим для того, щоб впливати за допомогою цих інструментів на прийняття рішень, необхідно розуміти процес формування рішення, хто може бути учасником цього процесу, які ресурси для цього потрібні та які механізми взаємодії існують між структурними підрозділами органів місцевого самоврядування. Також необхідне розуміння того, чи приймається необхідне рішення колегіально або ж одноособово та які механізми роблять посадових осіб або органи місцевого самоврядування відповідальними за прийняті ними рішення.

У процесі впливу на орган або посадову особу, яка приймає рішення, розглядають також питання, на кого впливати: безпосередньо на особу, від якої залежить прийняття рішення, або ж на її оточення. Відповідно, такі впливи можуть бути й одночасними, якщо цього потребує поставлена перед адвокасі мета.

Для такого впливу важливими є правові знання про види рішень, що приймаються органами місцевого самоврядування, які прямо визначені в ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування»:

1. Рішення в межах своїх повноважень приймаються радою, проекти яких можуть розробляти постійні комісії або місцеві державні адміністрації. Виконавчий комітет ради попередньо розглядає проекти місцевих програм соціально-економічного і культурного розвитку, цільових програм з інших питань, місцевого бюджету, проекти рішень з інших питань, що вносяться на розгляд відповідної ради. Також участь у підготовці проекту місцевого бюджету в частині фінансування програм, що реалізуються на території відповідного старостинського округу, а також участь у підго-

товці проектів рішень сільської, селищної, міської ради, що стосуються майна територіальної громади, розташованого на території відповідного старостинського округу, бере староста. Забезпечення функції оприлюднення проектів рішень ради відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації» та інших законів належить до повноважень секретаря ради.

2. Рішення в межах своїх повноважень приймаються також і виконавчими комітетами сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради в межах своїх повноважень, які підписуються сільським, селищним, міським головою, головою районної у місті ради. Зупинка дії цього рішення можлива у разі незгоди за розпорядженням сільського, селищного, міського голови (голови районної у місті ради) разом із внесенням цього питання на розгляд відповідної ради. Скасування рішення виконавчого комітету ради з питань, віднесених до власної компетенції виконавчих органів ради, може бути здійснене відповідною радою.

3. Сільський, селищний, міський голова, голова районної у місті, районної, обласної ради в межах своїх повноважень видає розпорядження.

Не зупиняючись окремо на повноваженнях органів місцевого самоврядування, які прямо визначені в законі та викладені у розділі II Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», в будь-якому разі під час розроблення стратегії адвокації кампанії необхідно звертатися до чинної редакції цього закону, оскільки прийняття рішення певним органом прямо пов'язане з його галузевими повноваженнями в тій чи іншій сфері.

Окрему увагу маємо приділити законодавчо закріплений можливості певної групи осіб, які проживають на спільній території, утворюючи орган самоорганізації населення, отримати частину повноважень сільської, селищної, міської, районної у місті ради. При цьому рада може передати органу самоорганізації населення відповідні кошти, а також матеріально-технічні та інші ресурси, необхідні для здійснення цих повноважень, здійснюючи контроль за їх виконанням. У разі необхідності задоволення потреб саме такої групи

осіб створюється за їх ініціативи потужний потенціал ефективного механізму реалізації адвокасі заради досягнення їх спільної цілі шляхом отримання в своє розпорядження матеріальних ресурсів з метою їх задоволення.

Незважаючи на те, що в Україні наявна як правова база для реалізації адвокасі, так і висока громадянська активність, нині залишається актуальним питання здійснення ефективного впливу громадськості на прийняття рішення в місцевому самоврядуванні, зокрема, з таких причин:

- недостатня правова освіченість населення;
- правовий ніглізм, який проявляється в ігноруванні законодавчих норм на фоні безкарності за вчинені правопорушення;
- низький рівень доходів населення, в зв'язку з чим на перший план виступає задоволення побутових потреб людини і не вистачає сил та часу на участь у громадському житті;
- бюрократична процедура розгляду проблемних питань.

Окремо варто констатувати вкрай низький рівень застосування інструментарію адвокасі в Україні, незважаючи на його поширеність у світовій практиці.

Проте ефективність реалізації адвокасі пов'язана з подоланням цих та багатьох інших негативних чинників і може бути забезпечена шляхом розроблення механізмів та правових процедур застосування адвокасі з метою вирішення питань місцевого значення на рівні органів і посадових осіб місцевого самоврядування, закріплення механізму реалізації адвокасі на основі організаційно-правових та інших ресурсів органів місцевого самоврядування із розробленням стратегії адвокаційної кампанії та закріплення можливості її реалізації в Статуті територіальної громади.

Висновки і пропозиції. Таким чином, у дослідженні обґрунтовано сутність феномену «адвокасі» у місцевому самоврядуванні, який полягає у синкретичній єдиності процесів захисту інтересів територіальних громад або їх окремих частин як суб'єктів та носіїв права на місцеве самоврядування; з'ясовано, що, незважаючи на значну кількість зарубіжних та вітчизняних публікацій, присвячених адвокації,

адвокасі як інструмент впливу на діяльність органів і посадових осіб місцевого самоврядування ще не перебувала предметом спеціального комплексного дослідження; досліджено нормативно-правові засади реалізації адвокасі в Україні, які складаються з Конституції та Законів України, та визначено необхідність розроблення локальних нормативно-правових актів, що спроможні забезпечити більш ефективне використання адвокаційного потенціалу територіальної громади.

Список використаної літератури:

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Про об'єднання громадян : Закон України № 2460-XII від 16 червня 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 34. – Ст. 504.
3. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України № 1045-XIV від 21 травня 1997 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 24. – Ст. 170.
4. Адвокація в бібліотеці: методико-інформаційні рекомендації / [уклад. Н.Я. Патенок]; Київська обласна бібліотека для юнацтва. – К., 2014. – 28 с.
5. Барабаш С.І. Адвокація бібліотек: мета, структура, основні напрямки діяльності / С.І. Барабаш // Вісник ХДАК. – 2011. – Випуск 34.
6. Гендерні аспекти здоров'я чоловіків в Україні: посібник з адвокації // Фонд народонаселення ООН. – К.: UNFPA, 2006. – 144 с.
7. Загуменна В.В. Адвокація: представлення інтересів бібліотек: посіб. для тренерів за прогр. підвищ. кваліфікації / В.В. Загуменна ; Укр. бібл. асоц., Нац. акад. кер. кадрів культури і мистец., Центр безперерв. інформ.-бібл. освіти, Голов. тренінг. центр для бібліотекарів. – К. : Самміт-Книга, 2012. – 59 с.
8. Кіященко Г.В. Адвокасі : практичний посібник / Г.В. Кіященко. – К. : Ресурсний центр ГУРТ, 2009. – 100 с.
9. Навроцький В.В., Менджул М.В. Кампанії адвокасі як інструмент демократичних перетворень / В.В. Навроцький, М.В. Менджул. – Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2011. – 66 с.
10. Нестерович В.Ф. Теоретико-правова ідентифікація впливу громадськості на прийняття нормативно-правових актів /

- В.Ф. Несторович // Право і суспільство. – 2013. – № 5. – С. 15–22.
- 11.Станкевич О.І. Природоохоронна адвокація: теорія і практика на прикладах: практ. посіб. / О.І. Станкевич, Н.О. Дерев'янченко; Регіон. молодіж. екол. обння «Екосфера». – Ужгород: 2007. – 79 с.
- 12.Станкевич-Волосянчук О.І. Адвокація як метод впливу: практ. посіб. / О.І. Станкевич-Волосянчук ; РМЕО «Екосфера». – Ужгород: Бреза А. Е., 2014. – 79 с.
- 13.Advocacy [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://translate.google.ru/#en/uk/advocacy>.
- 14.Здійснення адвокасі кампанії з імплементації нового антикорупційного законодавства органами місцевого самоврядування [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http://www.cpsa.org.ua/proekty/zdijsnennya-advokasi-kampaniji-z-implementatsijij-novoho-antykoruptsijnoho-zakonodavstva-orhanamy-mistsevoho-samovryaduvannya](http://www.cpsa.org.ua/proekty/zdijsnennya-advokasi-kampaniji-z-implementatsijij-novoho-antykoruptsijnoho-zakonodavstva-orhanamy-mistsevoho-samovryaduvannya/?utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=zdijsnennya-advokasi-kampaniji-z-implementatsijij-novoho-antykoruptsijnoho-zakonodavstva-orhanamy-mistsevoho-samovryaduvannya).
- 15.Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 № 333-р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>.
- 16.Про першочергові заходи з розвитку місцевого самоврядування в Україні на 2017 рік : Указ Президента України № 545/2016 від 07.12.2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.president.gov.ua/documents/5452016-20846>.

Назаренко Д. Л. Адвокаси как инструмент принятия решений в местном самоуправлении

Статья посвящена актуальной для развития современного местного самоуправления проблеме привлечения общественности к участию в принятии решений органами местного самоуправления. Автором исследуется термин «адвокаси», его применение и использование как механизма привлечения территориальной общины для удовлетворения собственных нужд развития, популяризация адвокационных практик в зарубежных и отечественных публикациях. В исследовании этой проблемы и разработке нормативно-правовой аргументации использования адвокационного потенциала территориальной общины усматривается инновационный продукт развития местного самоуправления, что является одним из приоритетов развития государства на 2017 год в соответствии с Указом Президента Украины № 545/2016 от 07.12.2016 «О первоочередных мероприятиях по развития местного самоуправления в Украине на 2017 год».

Ключевые слова: адвокаси, территориальная община, местное самоуправление, общественность, решения, решение проблем местного самоуправления.

Nazarenko D. The Advocacy as the Deciding Way in Local Self-Government

The paper focuses on the problem of the development of modern local self-government in civil engagement to consider the decision. The "advocacy" notion is examined by the author as well as its usage in civil engagement in terms of personal needs development, legal practice popularization in foreign and state publications. The innovative development of local self-government, which is a priority of the state development in 2017 according to the Presidential Decree of Ukraine № 545/2016 dated from 07.12.2016 "On urgent measures of local self-government development in Ukraine for 2017", is taken into account.

Key words: advocacy, local community, local self-government, publicity, deciding, solving of local problems.